

Begrundelse

VK-regeringen har afbrudt udviklingsbistanden til Malawi, reelt fordi den på forhånd havde bundet sig til voldsomme nedskæringer i den samlede bistand, men med den angivelige begrundelse, at korruption i Malawi betød, at man ikke kunne kontrollere, hvad bistanden gik til. Det sidste er der dog kun et enkelt dokumenteret eksempel på – og samtidig bidrog den danske bistandsmæssige tilstedeværelse i Malawi efter alt at dømme til at modvirke korruptionen i landet. Intet tyder på, at afbrydelsen af den danske bistand har hjulpet på situationen i Malawi – vel snarere tværtimod. Derfor ønskes udenrigsministeren kommentar til situationen – vil ministren erkende, at man begik en fejl i sin nedskæringsiver?

Svar (21/10 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Danmarks tilstedeværelse i Malawi havde som i andre programsamarbejdslande til formål at bekæmpe fattigdom samt at være behjælpelig med at fremme en positiv udvikling i landet. Som oplyst i regeringens bistandsredegørelse af 29. januar 2002 blev dette formål umuliggjort af de lokale forhold, herunder en begrundet mistanke om misbrug af danske donormidler, hvorfor Danmark afbrød det bilaterale bistandssamarbejde med Malawi. En forstærkende årsag til Danmarks beslutning var endvidere det stærkt stigende korruptionsproblem i landet. Grundet korruptionens skjulte natur er det vanskeligt nøjagtigt at måle omfanget, men det er en udbredt vurdering blandt donorer og civilsamfundet i Malawi, at der er tale om et stort problem. Bekæmpelse af korruption i Malawi beror i høj grad på den politiske vilje hos den malawianske regering og de malawianske myndigheder. Det er derfor de malawianske magthavere, der har mulighed og ansvaret for at påvirke omfanget af korruption i landet.

Spm. nr. S 358

Til udenrigsministeren (23/10 02) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Agter regeringen at støtte Kommissionens forslag om, at også bilateral udviklingsbistand skal i udbud i hele EU?«

Begrundelse

I dag er der for en række udviklingsprojekter, typisk køb af konsulentbistand, entreprenørydelser etc., en binding om, at ydelsen eller varerne skal købes i donorlandet. Det nedsætter effektiviteten af udviklingsbistanden – OECD har opgjort tabet til ca. 25 pct. Derfor anbefaler OECD, at der sker en afbinding. Kommissionen har taget det op i forbindelse en modernisering af EU's udbudsdirektiver – og en afbinding må siges at ligge i logisk forlængelse af det indre marked. Sagen skal efter det oplyste behandles på et ministerråd for udviklingsministrene i november.

Regeringen, der har skåret drastisk ned i den danske udviklingsbistand, er efter eget udsagn interesseret i at gøre bistanden mere effektiv, så de fattige lande får mere ud af den. SF er selvfølgelig imod nedskæringerne og mener, at bistanden skal være både større og bedre. Men derfor er vi også tilhænger af OECD's anbefalinger på dette område. Imidlertid har der været en vis tvivl om regeringens holdning. Denne tvivl ønsker spørgerens parti at fjerne med spørgsmålet. Der ønskes et begrundet svar.

Svar (1/11 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Danmark er principielt tilhænger af afbinding ud fra det hensyn, at udviklingsbistand skal gives så effektivt som muligt. Afbinding af al bilateral bistand vil imidlertid give risiko for en skævvridning til ulempe for de lande der, som Danmark, yder forholdsmæssigt meget i udviklingsbistand. Omvendt vil andre lande med en væsentligt lavere bistand i forhold til bruttonationalindkomsten kunne høste leverancemæssige fordele, som ikke står mål med deres udviklingspolitiske indsats. Dette synspunkt har Danmark – også under den tidligere regering – fremført under forhandlinger i OECD's komité for udviklingsbistand, DAC, og i EU-regi.